

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci
žalobkyně: **S. K.**, bytem, zastoupené JUDr. Michalem Svobodou,
advokátem se sídlem Berkova 39, 612 00 Brno,

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1,
128 01 Praha 2,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 6. 2017, č. j. MPSV-2017/130548-921, sp.
zn. SZ/MPSV-2017/117757-921,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas podanou žalobou žalobkyně napadala rozhodnutí žalovaného označené v záhlaví tohoto rozsudku. Domáhá se poskytnutí soudní ochrany proti neopodstatněnému odnětí dávky v hmotné nouzi – doplatku na bydlení, neboť

tímto zásahem byla přímo krácena na svých právech a tím byla uvržena do existenční krize.

2. Žalovaný dne 20. 6. 2017 vydal rozhodnutí, kterým zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Brně, č. j. 152295/2017/BBA ze dne 26. 4. 2017 o odnětí doplatku na bydlení. Při vyplňování žádosti o příspěvek žalobkyně vyplnila předepsaný formulář o výši příjmů, do kterého uvedla jednorázový příjem ve výši 7.000 Kč od svého otce.
3. U takto vyplněného formuláře není ani náznakem jasné, o jaký příjem se jedná, zda jde o dar, zápůjčku a dále není zřejmé, zda se jedná o jednorázový příjem či o příjem v budoucnu pravidelný či opakující se. V důsledku takto vyplněného formuláře byl proveden přepočítání a na základě jeho výsledku bylo rozhodnuto o odnětí.
4. V uvedeném dokladu v části F je uveden odkaz na předepsaný Seznam ostatních započitatelných příjmů – 04. Uvedený seznam neobsahuje položku s příslušným kódem pro příjem uvedený žalobkyní v dokladu. Uvedený doklad navíc obsahuje poučení tohoto obsahu: *Pokud dokládáte příjem za poskytování péče o osobu blízkou nebo jinou pobírající příspěvek na péči (kód i) nebo příjem výživné nezaopatřeného dítěte (kód j1) nebo další druhy výživného a příspěvek na výživu rozvedeného manžela a neprovdané matce (kód j2) a plátce tohoto příjmu je osoba, která je s vámi společně posuzovanou osobou na příspěvku na živobytí nebo doplatku na bydlení, uveďte do kolonky **Plátce** pořadové číslo této osoby z tabulky části G. V ostatních případech kolonku proškrtněte. Tyto druhy příjmů od plátce, který je s vámi společně posuzovanou osobou, nebudou započítány do celkové výše vašich rozhodných příjmů. Příjem od každé z osob, které jsou s vámi společně posuzovány, je nutno uvést samostatně, příjem od osob, které nejsou společně posuzovány, lze uvést jako součet daného druhu příjmů.*
5. Z výše uvedeného vyplývá, že výše uvedená částka neměla být do dokladů za únor 2017 uvedena, popř., když uvedena byla, nemělo být k ní přihlédnuto. V souvislosti s touto argumentací vyvstává otázka, jak, a zda byla žalobkyně poučena o následcích uvedení částky 7.000 Kč do dokladů. Dá se vyvodit, že v případě neuvedení takové částky do dokladů za březen 2017, či do žádosti o doplatek na bydlení, by k odnětí nedošlo.
6. Neopodstatněnost odebrání doplatku proto spočívá v důvodu odnětí, protože hmotnou nouzi není možné dlouhodobě zlepšit jednorázovou částkou ve výši 7.000 Kč.
7. Proti rozhodnutí správního orgánu podala žalobkyně odvolání, které bylo žalovaným zamítnuto.
8. V rámci odvolacího řízení byly žalobkyní namítnuty neodpovídající výpočet nákladů na bydlení a dále péče žalobkyně o těžce zraněného syna.

9. V souladu s ust. § 65 odst. 1 soudního řádu správního „*Kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předchozím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popř. vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak*“.
10. Vzhledem ke skutečnostem shora uvedeným, je žalobkyně přesvědčena, že napadené rozhodnutí je nesprávné a nezákonné a v jeho důsledku bylo do jejích práv zasaženo neoprávněně, a proto žádala zrušení rozhodnutí ve všech jeho částech, obnovení dávek v hmotné nouzi, příspěvek na živobytí a zpětné vyplácení částek hmotné nouze za měsíce počínaje březnem 2017.
11. Z výše uvedených důvodů se žalobkyně domnívá, že její žaloba je důvodná a navrhovala proto, aby soud rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 6. 2017 zrušil, věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a dále, aby zavázal žalovaného zaplatit žalobkyni vzniklé jí náklady řízení.
12. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že do dokladů o výši měsíčních příjmů s datem 23. 3. 2017 žalobkyně v části ostatní započitatelné příjmy uvedla za únor 2017 částku 7.000 Kč. K uvedené částce do protokolu o ústním jednání dne 23. 3. 2017 žalobkyně uvedla, že s úhradou nájemného pomáhá rodina – otec s přítelkyní a straší syn. Žalobkyně skutečnost, že v únoru 2017 obdržela částku 7.000 Kč, nezpochybňuje, uvádí však, že uvedená částka neměla být do příjmů započítána.
13. V souladu se zákonem č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZPHN“), je v souladu s ust. § 10 odst. 3 ZPHN, rozhodné období, za které se zjišťuje příjem v průběhu poskytování opakující se dávky, je období kalendářního měsíce předcházejícího aktuálnímu kalendářnímu měsíci. Nárok na opakovanou dávku pomoci v hmotné nouzi, na její výši nebo výplatu se v průběhu jejího poskytování přehodnocuje každý měsíc podle ust. § 10 odst. 3 ZPHN. Žalobkyně uvedený příjem neoznačila jako půjčku, částka 7.000 Kč byla započtena a podle ust. § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu, ve znění pozdějších předpisů, s odkazem na ust. § 10 odst. 1 písm. n) zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, jako bezúplatný příjem.
14. Podle § 2 odst. 2 ZPHN se osoba nachází v hmotné nouzi, není-li dále stanoveno jinak, jestliže její příjem a příjem společně posuzovaných osob dosahuje sám nebo spolu s příspěvkem na živobytí podle § 4 odst. 1 písm. a) částek živobytí, ale nepostačuje k zabezpečení odůvodněných nákladů na bydlení (§ 34) a služeb s bydlením bezprostředně spojených. V rozhodném období od 1. 3. 2017 byl příjem společně posuzovaných osob vyšší než částka živobytí společně posuzovaných osob. Podle ustanovení § 33 odst. 2 ZPHN podmínkou nároku na doplatek na bydlení je získání nároku na příspěvek na živobytí.

15. Žalobkyni byl příspěvek na živobytí ode dne 1. 3. 2017 odejmut, v březnu již neměla nárok na příspěvek na živobytí, nebyla tudíž splněna zákonná podmínka nároku na doplatek na bydlení.
16. Žalobkyně namítá, že jednorázovou částkou ve výši 7.000 Kč není možné hmotnou nouzi dlouhodobě zlepšit, mohla však uplatnit novou žádost o doplatek na bydlení. V rámci nového řízení by správní orgán nové zkoumal, zda se osoba nachází v hmotné nouzi podle § 2 odst. 2 ZPHN.
17. Zde vyvstává otázka, jakým a zda byla účastnice poučena o následcích uvedení částky 7.000 Kč do dokladu. Dá se vyvodit, že v případě neuvedení takové částky do dokladu za březen 2017, či do žádosti o příspěvek na živobytí, by byl nárok přiznán.
18. Pokud by účastník řízení uvedl úmyslně nesprávné nebo neúplné údaje anebo zatajil požadované údaje, lze takový postup kvalifikovat jako přestupek proti pořádku ve státní správě, za který lze podle ust. § 21 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, uložit pokutu až do výše 10.000 Kč.
19. Podle ust. § 4 odst. 2 správního řádu správní orgán v souvislosti se svým úkonem poskytne dotčené osobě přiměřené poučení o jejích právech a povinnostech, je-li to vzhledem k povaze úkonu a osobním poměrům dotčené osoby potřebné. Zásada přiměřenosti poučení znamená, že se dotčené osobě musí dostat od správního orgánu takového poučení, aby na jeho základě mohla vykonávat zejména ta procesní práva, která spadají pod právo na spravedlivý proces (zejm. čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a čl. 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod).
20. Žalovaný konstatuje, že správní řád sice výslovně nestanoví, že poučovací povinnost správního orgánu se vztahuje pouze na procesní práva a povinnosti, nicméně z povahy správního řádu jako procesního předpisu vyplývá, že správní orgán je povinen poučit účastníky o právech a povinnostech plynoucích z právních předpisů upravujících řízení před správními orgány (rozhodnutí NSS č. j. 1As 51/2010-214 z 13. 10. 2010). Poučovací povinnost se tedy nevztahuje na poučování o otázkách hmotného práva, tedy zda, a jak mají účastníci řízení hájit v řízení svá práva a jaké důsledky pro ně plynou z toho, že tak neučiní. Poučovací povinnost správních orgánů nelze zaměňovat s právem účastníků na poskytování právních rad.
21. Žalobkyni byly v rámci odvolacího řízení namítnuty neodpovídající výpočet nákladů na bydlení a péče žalobkyně o těžce zraněného syna.
22. Odůvodněné náklady na bydlení byly stanoveny podle ust. § 34 ZPHN ve výši 10.909 Kč. V místě obvyklé nájemné bylo započteno podle ust. § 34 odst. 1 písm. a) ZPHN ve výši 6.136 Kč. Částka za služby byla započtena dle doložených dokladů

v plné výši 1.072 Kč podle ust. § 34 odst. 1 písm. b) ZPHN. V souladu s ust. § 34 odst. 1 písm. c) ZPHN byla započítána prokazatelná nezbytná spotřeba energií ve výši 3.701 Kč.

23. Zmocněný zástupce k podanému odvolání žádný doklad o nepříznivém zdravotním stavu syna nedoložil. Zmocněný zástupce v odvolání k příspěvku na živobytí uvedl, že účastnice je samoživitelka mající v péči syna, který se nyní připravuje na budoucí povolání v učebním oboru. V odvolání k doplatku na bydlení zmocněný zástupce pouze uvedl, že syn účastnice je nevýdělečný a nezletilý.
24. Žalovaný je na základě výše uvedených skutečností přesvědčen, že byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro soulad úkonu s požadavky uvedenými v právních předpisech, a že rozhodl v souladu se zákony a věcně správně, proto navrhol žalobu zamítnout jako nedůvodnou.
25. K vyjádření k žalobě žalobkyně reagovala replikou, když uvedla, že žalovaná ve svém vyjádření uvádí, že jsou pochybnosti o tom, zda byla či nebyla žalobkyně poučena o následcích uvedení částky 7.000 Kč přijaté jednorázově v únoru 2017. Žalobkyně nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že žalobkyně měla uvést trvalou podporu ze strany otce a jejího staršího syna. Ten v té době nebyl ani takové pomoci schopen, protože byl jednak bez příjmů (pracuje až do 1. 8. 2017) a i nyní se snaží dosáhnout na povolení oddlužení. V souvislosti se stanoviskem žalovaného upozornila žalobkyně na to, že vůči ní nebylo zahájeno žádné přestupkové řízení, jak se o něm žalovaný zmiňuje. Stanoviska žalovaného trpí rozparem. Je nutné s ohledem k účelu dávky, tj. pomoc v hmotné nouzi, zdůraznit, že to byl žalovaný a jemu podřízené orgány, kteří svým postupem dostali žalobkyni do stavu nouze. Pokud jde o její příjmy, uvedla, že jejím jediným příjmem je mzda vyplácená zaměstnavatelem, kterým je Druhem vykonávané práce je zařazování zboží. Výši příjmů žalobkyně i přes opakované výzvy nesdělila. Žalobkyně nepobírá žádné dávky. Její potřeba bydlení je uspokojena bydlením v rekreační chatě v okolí Brněnské přehrady, poté co jí byl ukončen nájem k bytu v
26. Z připojených správních spisů soud zjistil pro rozhodnutí ve věci tyto podstatné skutečnosti. 11. 4. 2017 Úřad práce ČR – krajská pobočka v Brně, kontaktní pracoviště Brno-město zahájil správní řízení ve věci odnětí doplatku na bydlení pro příjemce S. K. Toto bylo odůvodněno tím, že vzhledem k tomu, že obdržela další opakující se příjem, který jí poskytuje její rodina, nemá již nárok na příspěvek na živobytí, dávka se od 1. 3. 2017 odnímá.
27. Ve spise se pak nachází doklad o výši měsíčních příjmů, který Úřad práce obdržel 23. 3. 2017 a týká se osoby S. K. a příjmů za měsíc únor 2017. V tomto Dokladu je v kolonce F – Ostatní započitatelné příjmy uvedeno měsíc únor rok 2017 (h – prohlášení osoby, jejíž příjmy se dokládají), je uvedena částka 7.000 Kč jako příjem v ČR. Toto vše je datováno dnem 24. 2. 2017 a u toho je podpis žalobkyně. K uvedenému dokladu je připojen inkasní lístek, z něhož vyplývá, že tato zálohově za elektřinu platí 1.100 Kč, 2.000 Kč měsíční poplatek za plyn, dále ČT poplatek 135 Kč a ČRo – poplatek 45 Kč a dále doklad o tom, že měsíční nájemné platí ve

výši 13.074 Kč. 26. 4. 2017 pod č. j. 152295/2017/BBA vydal Úřad práce ČR – krajská pobočka v Brně rozhodnutí, kdy rozhodl odejmout žalobkyni od 1. 3. 2017 dávku doplatek na bydlení. V odůvodnění uvedl, že při novém posouzení nároku na dávku a její výši vycházel správní orgán z následujících skutečností. Dle § 4 odst. 1 písm. c) zákona č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu, ve znění pozdějších předpisů je žalobkyně společně posuzovaná s jedním zletilým nezaopatřeným dítětem. Je dlouhodobě vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání na úřadu práce, bez nároku na podporu v nezaměstnanosti nebo při rekvalifikaci. Rozhodným obdobím pro zjišťování příjmů pro účely posouzení vzniku nároku na dávku je dle ust. § 10 odst. 3 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, v období je únor 2007. V souladu s ust. § 7 odst. 2 písm. d), e) a m) zákona č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu, ve znění pozdějších předpisů, byl do příjmů započítán přídavek na dítě ve výši 700 Kč, výživné pro dítě ve výši 1.034 Kč a další příjem ve výši 7.000 Kč. Vzhledem k tomu, že došlo ke změně rozhodných skutečností, byl v souladu s § 44 odst. 1 zákona o pomoci v hmotné nouzi nově posouzen nárok na dávku.

28. Podle § 33 odst. 1 uvedeného zákona vzniká nárok na doplatek na bydlení, jestliže je příjem společně posuzovaných osob zvýšený o příspěvek na živobytí po úhradě odůvodněných nákladů na bydlení snížených o příspěvek na bydlení nižší než částka živobytí společně posuzovaných osob.
29. Podle § 9 odst. 1 uvedeného zákona byl započítán příjem ve výši 8.734 Kč. Odůvodněné náklady na bydlení byly stanoveny v souladu s § 34 uvedeného zákona ve výši 10.909 Kč. Příspěvek na bydlení byl v předcházejícím měsíci vyplácen ve výši 7.129 Kč. Částka živobytí byla stanovena ve výši 5.590 Kč.
30. Dle § 34 odst. 1 písm. a) zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů se do odůvodněných nákladů započítává nájemné, popř. obdobné náklady spojené s vlastnickou nebo družstevní formou bydlení nebo obdobné náklady při užívání bytu v jiné než nájemní, družstevní nebo vlastnické formě bydlení; nájemným nebo obdobnými náklady při užívání bytu v jiné než nájemní, družstevní nebo vlastnické formě bydlení se rozumí nájemné hrazené v nájemních bytech, a to až do výše, která je v místě obvyklá; obdobnými náklady spojenými s vlastnickou nebo družstevní formou bydlení se rozumí výše prokazatelných nákladů, maximálně však do výše nákladů uvedených v zákoně o státní sociální podpoře. V místě obvyklé nájemné je nutno chápat jako souhrnnou veličinu srovnatelných nájemných placených v současné době za srovnatelný byt v domě ve srovnatelném místě dle § 3 a § 7 předpisu č. 453/2013, nařízení vlády o stanovení podrobností a postupů pro zjištění srovnatelného nájemného obvyklého v daném místě. V místě obvyklé nájemné bylo stanoveno na základě průzkumu trhu provedeného v březnu 2016. Průzkumem získaná data jsou pravidelně aktualizována. Byt užívaný žalobkyní co do velikosti a tím i co nákladů není přiměřený pro dvě osoby, které dlouhodobě deklarují nedostatečné příjmy. V souladu s výše uvedeným bylo u nájemní formy bydlení v Brně, v městské části Brno-střed pro dvě osoby započteno nájemné ve výši 6.136 Kč (52 m² – přiměřená

podlahová plocha pro dvě osoby 118 Kč/m – v místě obvyklé nájemné). Částka za služby byla započtena v plné výši, dle žalobkyně doložených údajů a činí 1. 072 Kč.

31. Výše úhrady za prokazatelnou nezbytnou potřebu energií (tj. elektrická energie a spotřeba plynu) se stanoví jako průměrná cena za dodávku energií pro bytovou jednotku určité velikosti podle sdělení příslušných dodavatelů těchto energií a Energetického regulačního úřadu. V souladu s výše uvedeným byla na základě žalobkyní doložených dokladů započtena měsíční záloha za dodávku plynu ve výši 3.001 Kč (žalobkyní doložené měsíční zálohy činí 3.620 Kč za dodávku elektřiny částka 699 Kč (jí doložená měsíční záloha činí 1.100 Kč).
32. Vzhledem k tomu, že částka příjmů společně posuzovaných osob zvýšená o příspěvek na živobytí a snižená o odůvodněné náklady na bydlení po odpočtu příspěvku na bydlení není nižší než částka živobytí společně posuzovaných osob, nevznikl žalobkyni nárok na doplatek na bydlení.
33. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, v němž uvedla, že napadené rozhodnutí se opírá pouze o Doklad o výši měsíčních příjmů za únor 2017, v němž účastnice uvedla částku 7.000 Kč jako příjem od svého otce. Z takto vyplněného formuláře není ani náznakem jasné, o jaký příjem se jedná, tj. dar, půjčka, atd., dále není zřejmé, zda se jedná o jednorázový příjem či příjem v budoucnu pravidelný či se opakující. V důsledku takto vyplněného formuláře byl proveden přepočet a na základě jeho výsledku bylo rozhodnuto o odejmutí, a to v rozsahu obou výše uvedených dávek.
34. Dle žalobkyně tedy částka 7.000 Kč neměla být do započitatelných příjmů uvedena.
35. Žalovaný svým rozhodnutím, které je předmětem tohoto soudního přezkumu ze dne 20. 6. 2017. Odvolání žalobkyně zamítl a prvostupňové rozhodnutí Úřadu práce potvrdil.
36. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný uvedl, že přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a v rozsahu námitek uvedených v odvolání.
37. K obsahu odvolání konstatuje, že žalobkyně uvedla, že Úřad práce nejprve dne 13. 4. 2017 odňal příspěvek na bydlení a následně dne 26. 4. 2017 odňal doplatek na bydlení, měl zřejmě na mysli odejmutí dávky příspěvek na živobytí ode dne 1. 3. 2017 rozhodnutím ze dne 13. 4. 2017.
38. Z podnětu odvolání byla přezkoumána spisová dokumentace, ze které bylo zjištěno, že doplatek na bydlení byl žalobkyni poskytován kontinuálně od dubna 2014. Od 1. 1. 2017 je podle ust. § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu, ve znění pozdějších předpisů, okruh společně posuzovaných osob tvořen účastníkem řízení a zletilým nezaopatřeným synem.

39. Rozhodné období, za které se zjišťuje příjem v průběhu poskytování opakující se dávky je podle ust. § 10 odst. 3 zákona ZPHN období kalendářního měsíce předcházejícího aktuálnímu kalendářnímu měsíci, tedy měsíce února 2017.
40. Úřad práce v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že za únor 2017 započítal v souladu s ust. § 7 odst. 2 písm. d), e) a m) zákona č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu, ve znění pozdějších předpisů. Byl tak započítán přírůstek na dítě ve výši 700 Kč /§ 7 odst. 2 písm. e)/, výživné na dítě ve výši 1.034 Kč /§ 7 odst. 2 písm. d)/, a další příjem ve výši 7.000 Kč. Do protokolu o ústním jednání ze dne 23. 3. 2017 žalobkyně uvedla, že s úhradou nájemného pomáhá rodina – otec s přítelkyní a starší syn. Účastnice řízení byla tedy poučena, že částka, která je rodinou poskytována na úhradu nájemného, bude do dávky zohledněna jako příjem. S obsahem protokolu byla účastnice řízení seznámena, což potvrdila svým vlastnoručním podpisem, možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve věci přehodnocení dávek hmotné nouze – příspěvek na živobytí a doplatek na bydlení nevyužila.
41. Do dokladu o výši měsíčních příjmů za únor 2007 účastnice řízení v části ostatní započitatelné příjmy uvedla částku 7.000 Kč. Dle tohoto dokladu o výši měsíčních příjmů měl Úřad práce započítat částku 7.000 Kč podle ust. § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu, ve znění pozdějších předpisů, s odkazem na ust. § 10 odst. 1 písm. n) zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, jako bezúplatný příjem a nikoli podle § 7 odst. 2 písm. m) zákona č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého se započítává další opakující se nebo pravidelný příjem.
42. Pokud jde o argument uvedený v odvolání, že k částce 7.000 Kč uvedené do formuláře za únor 2017 nemělo být přihlédnuto, že z takto vyplněného formuláře není ani náznakem jasné, o jaký příjem se jedná, zda to je dar, zápůjčka atd., a dále není zřejmé, zda se jedná o jednorázový příjem či příjem v budoucnu pravidelný či se opakující, žalovaný konstatoval, že účastnice řízení uvedla do protokolu o ústním jednání, že jí s úhradou nájemného pomáhá rodina, typ příjmu v podobě 7.000 Kč dále nespecifikovala. Úřad práce postupoval správně, když na základě formuláře o měsíčních příjmech příjem uvedený účastnicí řízení započítal. Žalovaný svým meritorním rozhodnutím pochybení Úřadu práce, kterým bylo použito nesprávné ustanovení zákona č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu, při započítání příjmů v rozhodném období, napravilo. Žalovaný dále konstatuje, že Úřad práce v odůvodnění napadeného rozhodnutí výslovně neuvedl, že se jedná o opakující se příjem, ale že započítal další příjem ve výši 7.000 Kč.
43. Nárok na doplatek na bydlení má podle ust. § 33 odst. 1 písm. a) ZPHN vlastník bytu, který jej užívá, nebo jiná osoba, která užívá byt na základě smlouvy, rozhodnutí, nebo jiného právního titulu, jestliže by po úhradě odůvodněných nákladů na bydlení snížených o příspěvek na bydlení podle zákona č. 117/1996 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, byl příjem vlastníka bytu

nebo jiné osoby, která užívá byt, zvýšený o vyplacený příspěvek na živobytí nižší než částka živobytí osoby (§ 24).

44. Podle ust. § 33 odst. 2 ZPHN podmínkou nároku na doplatek na bydlení je získání nároku na příspěvek na živobytí.
45. Žalobkyni byl příspěvek na živobytí ode dne 1. 3. 2017 odejmut, v březnu již neměla nárok na příspěvek na živobytí, nebyla tudíž splněna zákonná podmínka nároku na doplatek na bydlení.
46. Úřad práce se dále v odůvodnění napadeného rozhodnutí zabýval odůvodněnými náklady na bydlení. Odůvodněné náklady na bydlení byly stanoveny podle ust. § 34 ZPHN ve výši 10.909 Kč, přičemž stanovení nájemného v souladu s ust. § 34 odst. 1 písm. a) ZPHN ve výši 6.136 Kč srozumitelně popsali. Částka za služby byla započtena dle doložených dokladů v plné výši 1.072 Kč podle ust. § 34 odst. 1 písm. b) ZPHN. Dále Úřad práce v souladu s ust. § 34 odst. 1 písm. c) ZPHN započítal úhradu prokazatelné nezbytné spotřeby energie ve výši 3.701 Kč.
47. Odvolatelka dále uvedla, že v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 26. 4. 2017 považuje za nadbytečné opakovat další argumenty. V souvislosti s časovým faktorem, tj. vydání obou rozhodnutí v krátkém časovém úseku, navrhovala, aby vzhledem ke stejnému skutkovému základu byla obě odvolání projednána zároveň, byť o každém musí být vydáno samostatné rozhodnutí. Dále pak k argumentu žalobkyně týkající se poučení správním orgánem, poukazovala zejména na to, že vyvstává otázka, jak byla účastnice poučena o následcích uvedení částky 7.000 Kč do dokladu. Dá se vyvodit, že v případě neuvedení takové částky do dokladu za březen 2017 či do žádosti o příspěvek na živobytí, by nárok na dávku trval.
48. Žalovaný pak uvedl, že pokud by účastnice řízení uvedla úmyslně nesprávné nebo neúplné nebo zatajila požadované údaje, lze takový postup kvalifikovat jako přestupek proti pořádku ve státní správě, za který lze podle ust. § 21 odst. 1 písm. b) zákona o přestupcích, uložit pokutu až do výše 10.000 Kč.
49. Podle ust. § 4 odst. 2 správního řádu správní orgán v souvislosti se svým úkonem poskytne dotčené osobě přiměřené poučení o jejich právech a povinnostech, je-li to vzhledem k povaze úkonu a osobním poměrům dotčené osoby potřebné. Zásada přiměřenosti poučení znamená, že se dotčené osobě musí dostat od správního orgánu takového poučení, aby na jeho základě mohla vykonávat zejména ta procesní práva, která spadají pod právo na spravedlivý proces (zejména čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a čl. 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod).
50. Žalovaný konstatuje, že správní řád sice výslovně nestanoví, že poučovací povinnost správního orgánu se vztahuje pouze na procesní práva a povinnosti, nicméně z povahy správního řádu jako procesního předpisu vyplývá, že správní orgán je povinen poučit účastníky o právech a povinnostech plynoucích z právních

předpisů upravujících řízení před správními orgány (rozhodnutí NSS č. j. 1As 51/2010-214 z 13. 10. 2010). Poučovací povinnost se tedy nevztahuje na poučování o otázkách hmotného práva, tedy zda a jak mají účastníci řízení hájit v řízení svá práva a jaké důsledky pro ně plynou z toho, že tak neučiní. Poučovací povinnost správních orgánů nelze zaměňovat s právem účastníka na poskytování právních rad.

51. Žalobkyně v odvolání dále uvedla, že ona a její nevýdělečný nezletilý syn se dostali do skutečné nouze, kdy je v prvé řadě ohroženo uspokojení jejich potřeby bydlení.
52. Žalovaný konstatoval, že účastnice řízení byla za osobu v hmotné nouzi uznána od dubna 2014. Bylo tedy zajištěno právo na pomoc pro zabezpečení základních životních podmínek, přičemž tohoto práva je možno se domáhat pouze v mezích zákonů, které ustanovení § 1 ZPHN v ČR provádějí (čl. 41 odst. 1 Listiny základních práv a svobod).
53. Žalovaný po prostudování spisové dokumentace dospěl k závěru, že konkrétní případ účastnice řízení vykazuje určité znaky, kdy v hmotné nouzi jsou osoby, jejichž příjmy sice nedosahují částky živobytí, avšak jejich sociální a majetkové poměry jsou takové, že jim umožňují měsíční úhradu nákladů na bydlení ve výši cca 16.000 Kč až 17.000 Kč, a to dlouhodobě, ačkoliv takovými příjmy nedisponují. Takové osoby totiž ve skutečnosti nejsou v hmotné nouzi a nepotřebují od státu pomoc nezbytnou pro zajištění jejich základních životních podmínek.
54. Podle ust. § 44 odst. 1 ZPHN změní-li se skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku nebo její výplatu, že nárok dávku nebo její výplatu zanikne, dávka se odejme nebo její výplata zastaví od prvního dne kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, ve kterém tato změna nastala. Žalovaný konstatuje, že Úřad práce postupoval v souladu s právní úpravou, když doplatek na bydlení ode dne 1. 3. 2017 odejmul.
55. **Posouzení věci krajským soudem.**
56. **Žaloba není důvodná.**
57. Žalobní námitky žalobkyně spočívaly v tom, že jí neměla být započítávána do příjmů částka 7.000 Kč, kterou obdržela v únoru od otce, neboť z jí vyplněného formuláře nevyplývá, zda se jednalo o dar, výpůjčku atd., a že nebyla řádně poučena o následcích uvedení částky 7.000 Kč do dokladu pro výpočet doplatku na bydlení.
58. S jejími žalobními námitkami se soud neztotožňuje.
59. Pokud jde o uvedený formulář, o němž žalobkyně hovoří, a to Doklad o výši měsíčních příjmů za měsíc únor 2007, žalobkyně sama v kolonce Ostatní započitatelné příjmy uvedla v uvedeném měsíci příjem 7.000 Kč, což vlastnoručně podepsala (podpis sice není čitelný, nicméně žalobkyně ho nezpochybnila). Při určení doplatku na bydlení správní orgán – Úřad práce postupoval správně, a to

přesně v souladu se zákonnými ustanoveními zákona č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu a zákonem č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, kdy příslušná zákonná ustanovení vyjmenovává ve svém rozhodnutí i k vyjádření k žalobě.

60. Pokud žalobkyně namítá, že částka 7.000 Kč, kterou obdržela v únoru 2017 od svého otce, jí neměla být do příjmů započítávána, do příjmů pro výpočet doplatku na bydlení, s tímto soud nemůže souhlasit. Úřad práce jednak vyšel ze skutečností, které uvedla sama žalobkyně, částku 7.000 Kč uvedla do položky Ostatní započitatelné příjmy v ČR, přičemž neuvedla, že by se jednalo o půjčku. Pokud by tomu tak bylo, tuto částku by žalobkyně do kolonky Ostatní započitatelné příjmy neuvedla, navíc žalobkyni již od 1. 3. 2017 nenáležel příspěvek na živobytí, když pobírání příspěvku na živobytí je podmínkou přiznání doplatku na bydlení.
61. Soud tedy uvádí k této žalobní námitce, jak sdělil, že důvodná není. Žalobkyně při společném posuzování se synem nezpochybňovala částku 7.000 Kč, když ji sama uvedla jako příjem v měsíci únoru 2017 od otce.
62. Pokud žalobkyně zpochybňuje poučovací povinnost správního orgánu, ani tato námitka důvodná není, neboť žalobkyně byla ze strany správního orgánu poučena o svých procesních právech, aby mohla svá procesní práva vykonávat, tedy práva, která spadají pod právo na spravedlivý proces. Povinností správního orgánu samozřejmě není poučovací povinnost o otázkách hmotného práva, když skutečně byla poučena v souladu se správním řádem, který je procesním předpisem (vyplývá to ze spisu).
63. Soud se ztotožňuje s tím, že pokud by žalobkyně neuvedla pravdivě všechny skutečnosti, dopustila by se přestupku proti pořádku ve státní správě, když tohoto se dopustí ten, kdo úmyslně uvede nesprávný nebo neúplný údaj správnímu orgánu anebo mu požadovaný údaj zatají, ač má povinnost takový údaj uvést a skutečně takovýto přestupek lze dle tehdy platného přestupkového zákona pokutovat až do výše 10.000 Kč.
64. Soud tedy uzavírá, že při odnětí doplatku na bydlení žalobkyni postupoval žalovaný i správní orgán I. stupně zcela správně, v souladu se zákonem č. 110/2006 Sb. a č. 111/2006 Sb., správně byl příjem ve výši 7.000 Kč, kdy žalobkyně tuto částku, jak sama uvedla, obdržela od otce, započítán a poučovací povinnost správního orgánu v souladu se správním řádem byla také učiněna, čili správní orgán své poučovací povinnosti dostál.
65. Žaloba tedy není důvodná a soud ji proto dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.
66. Pokud jde o náklady řízení, rozhodnutí se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně ve věci neměla úspěch, náklady řízení jí proto nebyly přiznány, pokud jde o žalovaného, tomu kromě běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 13. června 2018

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně